Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 26. októbra 2015 *

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov — Zahrnutie mena žalobcu — Dôkaz o odôvodnenosti zápisu na zoznam“

Vo veci T-290/14,

Andrij Portnov, s bydliskom v Kyjeve (Ukrajina), v zastúpení: M. Cessieux, advokát,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: V. Piessevaux a J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: D. Gauci a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Rady (EÚ) č. 208/2014 z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, s. 1), ako aj rozhodnutia Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, s. 26) v rozsahu, v akom bolo meno žalobcu zapísané na zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa tieto reštriktívne opatrenia vzťahujú,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory G. Berardis (spravodajca), sudcovia O. Czúcz a A. Popescu,

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 21. mája 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobca Andrij Portnov, ukrajinský štátny príslušník, zastával v rámci ukrajinskej administratívy množstvo funkcií, medzi nimi najmä funkciu poradcu ukrajinského prezidenta.

2 Dňa 5. marca 2014 prijala Rada Európskej únie na základe článku 29 ZEÚ rozhodnutie 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, s. 26, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

3 Článok 1 ods. 1 a 2 napadnutého rozhodnutia stanovuje:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osobám zodpovedným za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.

2. Fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom uvedeným v prílohe sa priamo ani nepriamo nesprístupnia žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje, a to ani v ich prospech.“

4 Podmienky dotknutých reštriktívnych opatrení sú definované v ďalších odsekoch tohto článku.

5 Ten istý deň Rada prijala na základe článku 215 ods. 2 ZFEÚ nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie“).

6 V súlade s napadnutým rozhodnutím napadnuté nariadenie ukladá prijatie dotknutých reštriktívnych opatrení a definuje podmienky uvedených reštriktívnych opatrení v podstate rovnakým spôsobom ako uvedené rozhodnutie.

7 Mená osôb, na ktoré sa vzťahujú napadnuté nariadenie a napadnuté rozhodnutie, sú uvedené na zozname nachádzajúcom sa v prílohe uvedeného rozhodnutia a v prílohe uvedeného nariadenia (ďalej len „zoznam“) spolu s odôvodnením ich zápisu.

8 Meno žalobcu sa nachádza na zozname spolu s informáciou o totožnosti „bývalý poradca prezidenta Ukrajiny“ a týmto odôvodnením:

„Osoba, proti ktorej sa na Ukrajine vedie trestné konanie, ktorého cieľom je vyšetriť trestné činy v súvislosti so spreneverou ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a ich protiprávny prevod mimo Ukrajinu.“

9 Dňa 6. marca 2014 Rada v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejnila oznámenie určené osobám, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v napadnutom rozhodnutí a v napadnutom nariadení (Ú. v. EÚ C 66, s. 1).

10 Podľa tohto oznámenia „dotknuté osoby môžu predložiť Rade spolu s podpornou dokumentáciou žiadosť o prehodnotenie rozhodnutia zaradiť ich na… zoznamy“. Oznámenie upozorňuje dotknuté osoby aj „na možnosť napadnúť rozhodnutie Rady na Všeobecnom súde… v súlade s podmienkami ustanovenými v článku 275 druhom odseku a v článku 263 štvrtom a šiestom odseku [ZFEÚ]“.

11 Dňa 17. apríla 2014 adresoval žalobca Rade žiadosť o prehodnotenie zápisu jeho mena na zoznam, vrátane žiadosti o oznámenie dôkazov odôvodňujúcich uvedený zápis.

12 Rada potvrdila, že žiadosť je v procese preskúmania, a v prílohe k vyjadreniu k žalobe a v duplike uviedla dokumenty tvoriace spis žalobcu, a to list kancelárie generálneho prokurátora Ukrajiny vysokému predstaviteľovi Európskej únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku z 3. marca 2014 (ďalej len „list z 3. marca 2014“), ako aj iné dôkazy neskoršie ako napadnuté akty.

13 Napadnuté rozhodnutie a napadnuté nariadenie boli zmenené a doplnené vykonávacím rozhodnutím Rady 2014/216/SZBP zo 14. apríla 2014, ktorým sa vykonáva napadnuté rozhodnutie (Ú. v. EÚ L 111, s. 91), a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 381/2014 zo 14. apríla 2014, ktorým sa vykonáva napadnuté nariadenie (Ú. v. EÚ L 111, s. 33). Vykonávacie rozhodnutie 2014/216 a vykonávacie nariadenie č. 381/2014 však situáciu žalobcu nezmenili.

14 Napadnuté rozhodnutie bolo takisto zmenené a doplnené rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/143 z 29. januára 2015, ktorým sa mení napadnuté rozhodnutie (Ú. v. EÚ L 24, s. 16), ktoré nadobudlo účinnosť 1. februára 2015. Pokiaľ ide o kritériá označenia osôb, na ktoré sa vzťahujú dotknuté reštriktívne opatrenia, z článku 1 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že článok 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia sa nahrádza takto:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osoby zodpovedné za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.

Na účely tohto rozhodnutia patria medzi osoby identifikované ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov osoby, proti ktorým vedú ukrajinské orgány vyšetrovanie z dôvodu:

a) sprenevery ukrajinských verejných finančných prostriedkov alebo aktív alebo spolupáchateľstva pri takejto sprenevere, alebo

b) zneužívania právomoci verejného činiteľa s cieľom získať pre seba alebo tretiu stranu neoprávnenú výhodu a tým spôsobiť škodu, pokiaľ ide o ukrajinské verejné finančné prostriedky alebo aktíva, alebo spolupáchateľstva pri takomto zneužívaní.“

15 Nariadenie Rady (EÚ) 2015/138 z 29. januára 2015, ktorým sa mení napadnuté nariadenie (Ú. v. EÚ L 24, s. 1), zmenilo a doplnilo napadnuté nariadenie v súlade s rozhodnutím 2015/143.

16 Napadnuté rozhodnutie a napadnuté nariadenie boli neskôr zmenené a doplnené rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, ktorým sa mení napadnuté rozhodnutie (Ú. v. EÚ L 62, s. 25), a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva napadnuté nariadenie (Ú. v. EÚ L 62, s. 1). Rozhodnutie 2015/364 zmenilo a doplnilo článok 5 napadnutého rozhodnutia tak, že predĺžilo reštriktívne opatrenia pre určité osoby, ktorých mená boli zapísané na zozname, do 6. marca 2016 alebo do 6. júna 2015. Vykonávacie nariadenie 2015/357 tak nahradilo prílohu I napadnutého nariadenia.

17 Na základe týchto zmien a doplnení sa už meno žalobcu na zozname nenachádza.

Konanie a návrhy účastníkov konania

18 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 29. apríla 2014 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie. Okrem toho podal návrh na prejednanie veci v skrátenom konaní na základe článku 76a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991.

19 Rozhodnutím zo 4. júna 2014 Všeobecný súd zamietol návrh na prejednanie veci v skrátenom konaní.

20 Dňa 24. júla 2014 podala Rada svoje vyjadrenie k žalobe. Predložila tiež odôvodnenú žiadosť v súlade s článkom 18 ods. 4 druhým pododsekom Pokynov pre tajomníka Všeobecného súdu, v ktorej žiadala, aby obsah niektorých príloh k vyjadreniu k žalobe nebol citovaný v dokumentoch patriacich k tejto veci, ku ktorým má prístup verejnosť.

21 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 4. augusta 2014 Európska komisia podala návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Rady. Uznesením z 11. septembra 2014 predseda deviatej komory Všeobecného súdu vyhovel tomuto návrhu. Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 14. októbra 2014 sa Komisia vzdala možnosti podať vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.

22 Replika a duplika boli doručené do kancelárie Všeobecného súdu 17. septembra 2014 a 12. novembra 2014. Rada tiež predložila odôvodnenú žiadosť v súlade s článkom 18 ods. 4 druhým pododsekom Pokynov pre tajomníka Všeobecného súdu, v ktorej žiadala, aby obsah niektorých príloh dupliky nebol citovaný v dokumentoch patriacich k tejto veci, ku ktorým má prístup verejnosť.

23 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 vyzval Všeobecný súd 31. marca 2015 účastníkov konania na predloženie vyjadrení k otázke, či má žalobca naďalej záujem na konaní po tom, ako bolo jeho meno vyňaté zo zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, a v prípade kladnej odpovede, na základe akých dôvodov takýto záujem pretrváva. Účastníci konania tejto výzve vyhoveli v stanovenej lehote.

24 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 21. mája 2015.

25 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa ho týka,

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa ho týka,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

26 Rada, podporovaná Komisiou, navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania,

— subsidiárne vyhlásil, že účinky napadnutého rozhodnutia sú zachované do nadobudnutia účinnosti čiastočného zrušenia napadnutého nariadenia.

Právny stav

O pretrvaní záujmu žalobcu na konaní

27 Treba pripomenúť, že na základe zmien a doplnení napadnutých aktov, ktoré zaviedli rozhodnutie 2015/364 a vykonávacie nariadenie 2015/357, sa meno žalobcu na zozname už nenachádza.

28 V odpovedi na písomnú otázku položenú Všeobecným súdom (bod 23 vyššie) Rada, podporená Komisiou, zastáva názor, že žalobca nepreukázal pretrvanie jeho záujmu na konaní.

29 Podľa ustálenej judikatúry predmet sporu, rovnako ako záujem na konaní žalobcu, musí pretrvávať až do vyhlásenia rozhodnutia súdu – inak by muselo byť konanie zastavené –, čo predpokladá, že výsledok konania môže priniesť prospech účastníkovi konania, ktorý žalobu podal (pozri rozsudok zo 7. júna 2007, Wunenburger/Komisia, C-362/05 P, Zb., EU:C:2007:322, bod 42 a citovanú judikatúru).

30 Okrem toho, hoci uznanie protiprávnosti napadnutého aktu samo osebe nemôže viesť k náhrade majetkovej ujmy alebo náprave zásahu do súkromného života, svojou povahou môže rehabilitovať dotknutú osobu alebo predstavovať spôsob náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá jej bola spôsobená touto protiprávnosťou, a odôvodňovať tak pretrvanie jej záujmu na konaní. V tejto súvislosti okolnosť, že zrušenie dotknutých reštriktívnych opatrení bolo konečné, nebráni tomu, aby záujem na konaní pretrvával, pokiaľ ide o účinky aktov, ktoré zaviedli tieto opatrenia, odo dňa nadobudnutia ich účinnosti až do ich zrušenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. mája 2013, Abdulrahim/Rada a Komisia, C-239/12 P, Zb., EU:C:2013:331, body 70 až 72 a 82).

31 V prejednávanej veci treba konštatovať, ako to potvrdil žalobca vo svojej odpovedi na otázky Všeobecného súdu a na pojednávaní, pričom Rada nepredložila námietky, že žalobca bol a je aj v súčasnosti činný v politickom živote Ukrajiny. Z toho dôvodu jeho verejné označenie prostredníctvom zápisu jeho mena na zoznam, za osobu, proti ktorej sa na Ukrajine vedie trestné konanie v súvislosti so spreneverou finančných prostriedkov, môže poškodiť najmä jeho politickú povesť.

32 Treba preto dospieť k záveru, že záujem na konaní žalobcu pretrváva napriek zrušeniu sporných reštriktívnych opatrení voči jeho osobe.

O veci samej

33 Na podporu žaloby uvádza žalobca päť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva na obhajobu a práva na účinný prostriedok nápravy. Druhý sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia. Tretí žalobný dôvod je založený na nedodržaní kritérií označenia osôb, na ktoré sa vzťahujú dotknuté reštriktívne opatrenia stanovené napadnutým rozhodnutím a napadnutým nariadením. Štvrtý žalobný dôvod je založený na skutkovom omyle a piaty na narušení práva vlastniť majetok.

34 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najprv tretí žalobný dôvod.

35 Na podporu tretieho žalobného dôvodu žalobca v podstate tvrdí, že prijatie reštriktívnych opatrení voči jeho osobe nie je v súlade s kritériami označenia osôb, na ktoré sa vzťahujú tieto opatrenia stanovené napadnutými aktmi. Na jednej strane uvádza, že nie je preukázané, že by bol zodpovedný za spreneveru štátnych finančných prostriedkov a že by bolo voči nemu vedené trestné konanie alebo vyšetrovanie týkajúce sa týchto skutočností, a na druhej strane uvádza, že protiprávny prevod spreneverených finančných prostriedkov mimo Ukrajiny by predstavoval odlišný trestný čin od toho, ktorý uvádzajú uvedené akty, čo je sprenevera finančných prostriedkov.

36 Na základe tejto argumentácie žalobca v podstate spochybňuje dôvodnosť zápisu svojho mena na zoznam.

37 Rada na jednej strane tvrdí, že článok 1 napadnutého rozhodnutia sa nemôže vykladať tak, že sa týka iba osôb, pri ktorých bolo preukázané súdnym rozhodnutím, že sú zodpovedné za spreneveru štátnych finančných prostriedkov, a na druhej strane uvádza, že uskutočnenie prevodu spreneverených štátnych finančných prostriedkov mimo Ukrajiny môže patriť pod trestný čin samotnej sprenevery finančných prostriedkov.

38 Treba pripomenúť, že hoci Rada disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o všeobecné kritériá, ktoré treba pri prijímaní reštriktívnych opatrení zohľadniť, účinnosť súdneho preskúmania zaručená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie vyžaduje, aby sa súd Únie pri preskúmaní zákonnosti dôvodov, o ktoré sa opiera rozhodnutie zapísať meno určitej osoby na zoznam osôb, na ktoré sa uplatňujú reštriktívne opatrenia, alebo ho tam ponechať, uistil o tom, či sa toto rozhodnutie, ktoré má, pokiaľ ide o túto osobu, individuálny dosah, opiera o dostatočne silný skutkový základ. To zahŕňa overenie skutočností uvádzaných v zhrnutí dôvodov tak, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto rozhodnutia, dostatočne presne a konkrétne podložené (pozri rozsudok z 21. apríla 2015, Anbouba/Rada, C-605/13 P, Zb., EU:C:2015:248, body 41 a 45 a citovanú judikatúru).

39 V prejednávanej veci kritérium stanovené v článku 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že reštriktívne opatrenia sú prijaté voči „osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov“.

40 Meno žalobcu bolo zapísané na zoznam z dôvodu, že išlo o „osobu, proti ktorej sa na Ukrajine vedie trestné konanie, ktorého cieľom je vyšetriť trestné činy v súvislosti so spreneverou ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a ich protiprávny prevod mimo Ukrajinu“. Z toho vyplýva, že Rada zastáva názor, že žalobca je prinajmenšom osobou, v súvislosti s ktorou sa robí preverovanie alebo sa vedie predbežné vyšetrovanie, ktoré neviedlo (alebo zatiaľ neviedlo) k formálnemu vzneseniu obvinenia.

41 Na podporu odôvodnenia zápisu žalobcu na zoznam Rada predkladá list z 3. marca 2014, v ktorom sa uvádza, že „represívne ukrajinské zložky začali určité množstvo trestných konaní, aby sa vyšetrilo kriminálne konanie bývalých vysokých úradníkov“, medzi ktorými sa nachádza aj žalobca. List ďalej veľmi všeobecným spôsobom spresňuje, že dotknuté vyšetrovanie „umožnilo preukázať spreneveru vysokých súm štátnych finančných prostriedkov a ich neskorší protiprávny prevod mimo Ukrajiny“.

42 Pokiaľ ide o spis k tejto veci, list z 3. marca 2014 je medzi dôkazmi predloženými Radou v tomto konaní jediným dôkazom, ktorý predchádza napadnutému rozhodnutiu a napadnutému nariadeniu. Zákonnosť uvedených aktov sa preto musí posúdiť vzhľadom na tento jediný dôkaz.

43 Treba teda overiť, či list z 3. marca 2014 predstavuje dostatočný dôkaz na záver, podľa ktorého bol žalobca identifikovaný „ako osoba zodpovedná za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov“ v zmysle článku 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia.

44 List z 3. marca 2014, napriek tomu, že pochádza, ako to zdôrazňuje Rada, od vysoko postaveného súdneho orgánu tretej krajiny, a to od kancelárie generálneho prokurátora Ukrajiny, pritom obsahuje iba všeobecné tvrdenie, podľa ktorého bol žalobca spolu s inými bývalými vysokými úradníkmi predmetom vyšetrovania bližšie neopísaných trestných činov sprenevery štátnych finančných prostriedkov a protiprávneho prevodu týchto finančných prostriedkov do cudziny. Neobsahuje žiadne spresnenie v súvislosti s týmito trestnými činmi ani so zodpovednosťou žalobcu za ne.

45 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenia Rady predložené Všeobecnému súdu, podľa ktorých začatie vyšetrovania týkajúceho sa žalobcu nevyhnutne spočívalo na informáciách získaných na základe nešpecifikovaných preverovaní vedených pred týmto začatím vyšetrovania, treba konštatovať, že ide iba o dohady. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že rozhodnutie týkajúce sa prijatia reštriktívnych opatrení v zmysle článku 29 ZEÚ nie je prijaté na základe návrhu orgánov dotknutej tretej krajiny, ale predstavuje spoločné autonómne opatrenie prijaté na realizáciu cieľov spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky Únie. V prípade pochybností je totiž úlohou príslušného orgánu Únie, aby preukázal, či sú dôvody uplatňované proti dotknutej osobe podložené, pričom táto osoba nie je povinná predložiť dôkazy o opaku svedčiace o nepodloženosti uvedených dôvodov (rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, Zb., EU:C:2013:518, body 120 a 121, a z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, Zb., EU:C:2013:775, body 65 a 66).

46 Je iste pravda, ako tvrdí Rada, že súd Únie pri uplatnení reštriktívnych opatrení zistil, že identifikácia osoby ako osoby zodpovednej za trestný čin nezahŕňa nevyhnutne odsúdenie za takýto trestný čin (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. marca 2015, Ezz a i./Rada, C-220/14 P, Zb., EU:C:2015:147, bod 72, a z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada, T-256/11, Zb., EU:T:2014:93, body 57 až 61).

47 V kontexte vecí, na základe ktorých bola prijatá judikatúra citovaná v bode 46 vyššie, sa však na žalobcov prinajmenšom vzťahoval príkaz generálneho prokurátora dotknutej tretej krajiny o zaistení ich majetku, ktorý bol schválený trestným súdom (rozsudok Ezz a i./Rada, už citovaný v bode 46 vyššie, EU:T:2014:93, bod 132). Následne sa uplatnenie reštriktívnych opatrení na žalobcov dotknutých v daných veciach zakladalo na konkrétnych skutkových okolnostiach, o ktorých bola Rada informovaná.

48 V prejednávanej veci treba pritom konštatovať jednak, že Rada nedisponuje informáciami týkajúcimi sa skutkových okolností alebo konaní vytýkaných ukrajinskými orgánmi priamo žalobcovi, a jednak, že list z 3. marca 2014, na ktorý sa odvoláva, aj keby sa neposudzoval izolovane, ale s ohľadom na jeho kontext, nemôže predstavovať dostatočne pevný skutkový základ v zmysle judikatúry citovanej v bode 38 vyššie na to, aby bolo meno žalobcu zapísané na zoznam z dôvodu, že bol identifikovaný „ako osoba zodpovedná“ za spreneveru štátnych finančných prostriedkov.

49 Napokon dodatočné dôkazy, ktoré predložila Rada, z obdobia po prijatí napadnutých aktov dokazujú, že voči žalobcovi bolo vedené predbežné vyšetrovanie začaté až po prijatí týchto aktov a v rovnaký deň ako ich uverejnenie. Nie je teda ani preukázané, že v čase prijatia napadnutých aktov bolo voči žalobcovi vedené skutočné „trestné konanie“, a nešlo iba o štádium jednoduchého predbežného vyšetrovania. Z toho vyplýva, že zápis mena žalobcu na zoznam ako „osoby, proti ktorej sa… vedie trestné konanie“, je nesprávne. Okrem toho Rada na pojednávaní na otázku o zrušení reštriktívnych opatrení voči žalobcovi neposkytla žiadne vysvetlenie odôvodňujúce takéto stiahnutie.

50 S ohľadom na uvedené zápis mena žalobcu na zoznam nedodržal kritériá označovania osôb, na ktoré sa vzťahujú dotknuté reštriktívne opatrenia stanovené napadnutým rozhodnutím.

51 Preto treba tretiemu žalobnému dôvodu vyhovieť a napadnuté rozhodnutie treba zrušiť v rozsahu, v akom sa týka žalobcu.

52 Z tých istých dôvodov treba zrušiť napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa týka žalobcu.

53 Keďže bol tretí žalobný dôvod dôvodný, žalobe sa vyhovuje bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie žalobné dôvody.

54 Okrem toho z dôvodu, že na základe rozhodnutia 2015/364 a vykonávacieho nariadenia 2015/357 sa meno žalobcu už nevyskytuje na zozname osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, nie je potrebné vyjadriť sa k otázke zachovania účinkov napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka žalobcu.

O trovách

55 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

56 Keďže Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobcu.

57 Okrem toho v súlade s článkom 138 ods. 1 rokovacieho poriadku znášajú inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, svoje vlastné trovy konania. Komisia teda znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Rozhodnutie Rady 2014/119/SZBP z 5. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine a nariadenie Rady (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine sa zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú Andrija Portnova.

2. Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli A. Portnovovi.

3. Európska komisia znáša vlastné trovy konania.

Berardis Czúcz Popescu

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 26. októbra 2015.

Podpisy